

ROMANIAN
DISTRIBUTION
COMMITTEE

Home

News

Origins&Vocation

Our Team

Activities&Partnership

RDCM *Personalia* Corner

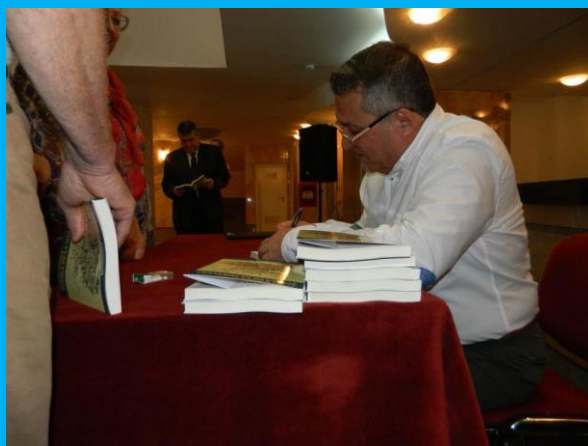
- Aurel DOBRE's book – "*Școala de la Miraveda*" (School in Miraveda) – reviewed by

Prof. Dr. Victor GREU

Note from the Editor-in-Chief

In September last year we have commented on a successful book launch: <http://www.crd-aida.ro/2018/09/prozatorul-aurel-dobre-scoala-de-la-miraveda/>. As we remembered on another occasion, according to the reputed President of Harvard University (1834-1926): "Books are the quietest and most constant of friends; they are the most accessible and wisest of counsellors, and the most patient of teachers." While according to the reputed American poet, essayist, and philosopher Ralph Waldo Emerson: "Nature and books belong to the eyes that see them".

On the other hand, as according to our great Nicolae Iorga "Many writers make out of their soul a book and other books from that book", while in the opinion of our great Alexandru Vlahuță "Books are eternal voices in space", it is our honor and pleasure to share with our Readers a recent review of this challenging book – "*Școala de la Miraveda*", Autor Aurel Dobre – made by one of our respected colleagues, Prof. Dr. Victor Greu.

**MIRAVEDA NOASTRĂ - Puține gânduri inspirate de ... multă inspirație:
“Școala de la Miraveda”-**

Prof. Dr. Victor GREU

3 iunie 2019

JEL Classification: Y30

Eu cred că, pentru majoritatea oamenilor, a scrie o carte este un fel de a te arunca în valuri, pentru a te răcori (față de căldura vieții), fără a ști cât de adâncă sau cât de rece e apa, dar mai ales ... fără a ști să înoți prea bine. Există însă oameni care, fără a “ști”, au neobișnuită capacitate de a-și imagina și zugrăvi o realitate congruentă cu cea înconjurătoare, cu atâta talent nativ, încât pentru ceilalți oameni e dificil să le distingă.

Așa se face că astfel de oameni aleși pot oricând, adică mai devreme sau mai târziu, să adune masa critică și curajul pentru a scrie o carte surprinzătoare de originală și captivantă, raportat la timpul necesar acumulării.

Aurel Dobre este, după părerea mea, un astfel de scriitor, la care factorul timp reflectă o personalitate complexă ce înglobează atât o multilaterală capacitate de analiză și sinteză, în tot ce a întreprins, cât și covârșitoarea sa calitate de a comunica uman, cu căldură și spontaneitate. Numai așa îmi explic eu modul în care a fost scris și ni se prezintă romanul său “Școala de la Miraveda” - povestea evoluției unui spirit înalt și a unui mic univers.

Subiectivismul oricărei opinii are în cazul meu premise esențiale, legate cel puțin prin firul trainic al formării noastre comune, precum și prin cunoașterea “sevei” din Călărași a acelui mic univers de pe malul Borcei.

Cred că tocmai datorită acestui context, citind cu firească atenție cartea, am putut remarca atât realismul detaliilor cât și inefabila armonie în care acestea se împletesc cu episoade epice vizionare, într-un stil ce atestă talentul prolific al autorului.

Vorbind concret despre originalitate și valoare literară, am avut senzația că universul Miraveda are rezonanțe cu Macondo din romanul lui Gabriel García Márquez, Un veac de singurătate, așa cum stilul și savoarea descrierilor casei și acareturilor în care Elaur începe să vadă și să înțeleagă lumea au precizia și farmecul pe care Ion Creangă le-a arătat în mod magnific în Amintiri din copilărie, iar trăirile adolescente ne amintesc de Ionel Teodoreanu și La Medeleni.

Dar evoluția spiritualității universale, prin cunoscuta revenire în spirală, poate fi observată și amintind aici cele spuse de Rodica Grigore (Revista Transilvania, 2014): “acea mult comentată și apreciată coexistență a celor vii cu cei morți, care a părut o noutate absolută în Un veac de singurătate, era cunoscută în spațiul cultural latino-american încă din romanul lui Juan Rulfo, Pedro Páramo (1955)”.

Mai simplu spus, universul mirific al Miravedei, incluzând spiritul viu și plin de curiozitate al lui Elaur, dar și extensiile vizionare ale acestuia în sfere cosmice odată cu Nion, orbul Tinu, monstrul Codrus sau meditativa Lexia, nu fac decât să pună temelii valorice universale povestirii originale brodate pe vatra amintirilor din Miraveda.

Mai presus de toate acestea, așa cum aprecia și Stela Anghel citându-l pe R.M. Alberes, “tonul” acestei povestiri reprezintă componenta cea mai originală, care în cazul de față nu numai că te face să resimți emoția ce transcende timpul și spațiul în toate episoadele epice, ci te face și să citești captivat pagină după pagină.

La acest efect benefic contribuie însă și stilul direct al autorului, care nu este afectat nici măcar de regionalisme, ce sunt admirabil explicate sau ajutate de context.

Între valorile universale pe care mesajul romanului le transmite epic, tuturor vârstelor, trebuie remarcate cele asociate mamei și familiei, prietenilor și tradițiilor.

În mod deosebit, mama (Marta) este zugrăvită, prin mai multe procedee stilistice, indirect ca o icoană pilduitoare, care ne transmite nu numai tradiționala dragoste maternă, ci și înțelepciunea aplicată, prin puterea exemplului în lupta cu realitățile locului și simplitatea școlii vieții. Este remarcabilă însă și zestrea imaginației robuste, transmise indirect și lui Elaur, prin

care Martia asigură progresul familiei și un viitor mai bun copiilor, adică depășirea condiției predestinate, asemenea celebrei mame a lui Ion Creangă.

Valoarea acestor mesaje, către universalitate, este protejată și prin grija autorului de a lega minimal micul univers al Miravei (incluzând personajele), de timp, spațiu, tehnologie, filozofie sau politică, chiar dacă, spre exemplu, Noua Autoritate (comunistă) era arhicunoscută prin acțiunile ei nefaste.

Revenind și încheind, cum altfel decât subiectiv, pentru mine, ca prieten de aproape jumătate de veac de ne-singurătate al autorului, această apoteotică întreprindere a sa consolidează și adaugă punți de comuniune spirituală și umană, fiind și un cadou (MIRAVEDA noastră) prin care opune timpului imagini și emoții pe care tehnologia anilor '70 nu le putea fixa în memoria noastră colectivă decât prin prea puține fotografii și melodii ca Free electric band - by Albert Hammond (prieteni știu de ce!). De aceea sper să se adauge și ... aceste puține gânduri.

(Prof. Dr. Victor Greu, 3 iunie 2019)

